ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 30/II

Примерак 4.— динара

Претплату прима »Пресса« за продају новина и часописа Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ЈУНА 1944

БРОЈ 135 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

САВЕЗНИЦИ И ЕВРОПСКО ТАЈНО ОРУЖЈЕ

(Савезници ни до данас нису пронашли средство за одбрану од робот авијона)

— Џон, ти си млађи и бржи, а уз то добар каубој — хватај га!...

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ОНИ СУ СЕ СПОРАЗУМЕЛИ

Према извештају агенције Ројтер претставник емигрантске владе у Канру, Шубашић, који ужива необично поверење српског народа, и Броз-Тито, опробани пријатељ Срба — споразумели су се. И један и други били су за тезу да Срби морају умрети на руду.

У заједничкој изјави коју су дали савезничкој штампи ова два српољуба изјавили су да су срећни што су се најзад нашли на истој линији. Ради се о томе, кажу, да Тито настави свој досадашњи рад на уверењу српског народа, и да се Шубашић заузме за како дневни тако и ноћни ослободилачки рад савезничке авијације — и онда се треба надати да ће у догледно време бити српски проблем ликвидиран, тј. да ће Срби бити ликвидирани.

ЦИРКУС „САВЕЗНИЦИ“ А. Д.

Стаљин: Ајде, Шубашићу, од играј добро ову улогу... Ови досадашњи глумци растераше нам сву публику.

То није фер

Употреба ракетних авиона без посаде против војних објеката у Енглеској, од стране немачке оружане силе, изазвала је запрепашћење у савезничкој врховној команди. У једном интервју-у овлашћени претставник савезничке врховне команде изјавио је:

То од Немаца није ни мало фер. Ми таман убедисмо енглески народ да Луфт-вафе више не постоји, а они се јавише сад са овим својим аветињским авионима и побркаше нам рачуне. То је нечувено. Жалићемо се Међународном црвеном крсту.

НОВ ЗАКОН О ШТАМПИ У ЕНГЛЕСКОЈ

Објављен је нов закон о штампи. Први члан тога закона гласи: „Штампа је потпуно слободна“. Други члан гласи: „Све што се напише подлеже војној, полицијској и судској цензури. Осим тога тражиће се сагласност Даунинг стрита и Интелиџенс сервиса.

Аргентина покварила владање

„Њујорк пост“ заступа идеју да Аргентину треба казнити због њеног држања „које прети да угрози мир америчке хемисфере“. Лист предлаже да се зато Аргентина примерно казни. Не зна се да ли ће јој бити ударене пацке или ће морати да кленчи на кукурузу.

Америчке лиферације Европи

Г. Кордел Хал одржао је пред Конгресом говор у коме је истакао да ће Сједињене Државе после рата лиферовати европским земљама велике количине разноврсне робе.

— Ми и сада помажемо привредно Европу у границама могућности — река оје г. Хал. Засада само шаљемо ваздушним путем тепихе.

Једна изјава

Одговарајући на једно питање у енглеском парламенту помоћник министра спољних послова Велике Британије изјавио је: „Ми и сувише добро познајемо Србе да бисмо били против њих. Може неко од вас господо из чињенице што ми све чешће бомбардујемо српске градове извести погрешан закључак да ми мрзимо Србе. Напротив, то је један јуначки народ који ужива наше неподељене симпатије. Ми у ствари не бомбардујемо Србе, већ њихове зграде, а није наша кривица, ако српске жене и деца седе по цео дан по кућама.“

Кажу да се и Доњи и Горњи дом сагласио са овом необично интелигентном изјавом.

Излишна жеља

— Кажи ми Данице, када би ти сада пала из чамца у Саву, па да те ја спасем — да ли би се онда удала за мене?

— Не разумем те, Владо, зашто толико компликација. Зар је потребно да падам у Саву?

⁂

ДАРЕЖЉИВОСТ

— Извините, господине, али то су 2 динара.

— Не мари. Ја никада не дајем мање.

Уплашила се

— Драга женица, осигурао сам свој живот на сто хиљада динара.

— О, то ми је мило! Овако сам непрестано страховала да ти се, не дај Боже, не догоди каква несрећа.

За петичаре из Српског

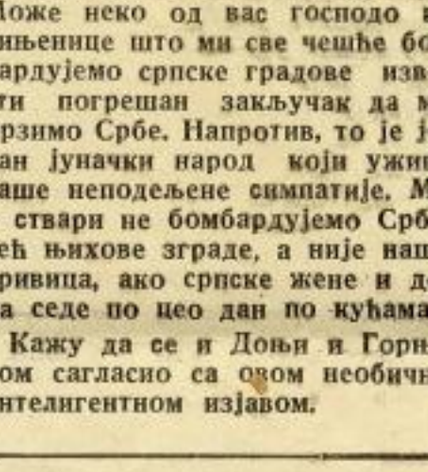
Може ли да се каже:

»Немојте ме звати преко телефона г. Јанковића, пошто је исти покварен«;

»Признаница на сто динара, коју је суму примило Друштво за заштиту девојака од г. Боже Божића«;

»Миле је бацио око на Ружу и камен на њеног обожаваоца Јоцу.

Код сликара

— Још само пола часа немојте се мрдати и тада ће слика бити готова.

Телеће ноге

Послала Марију њена госпођа касапину да види да ли има телеће ноге.

— Но? пита је госпођа, има ли телеће ноге? На што Марија одговори:

— Милостива, нисам могла да видим, имао је чизме на ногама.

Код зубног лекара

— Шта, сада кад сам вам зуб извадио, кажете да немате пара.

— Богме немам, а ви ако вам се не допада вратите зуб на своје место.

— То не могу да урадим, али могу бар мирно да вам признам да сам забуном извадио здрав зуб.

Незгодан ресторан

— У овај ресторан више никада нећу ући. Кад сам последњи пут био, неки заменио је са мном капут.

— Па шта вам је газда крив за то?

— Свакако да није, али се бојим да не сретнем оног госта.

ОРАО И АВИОН

Ругао се авион орлу:

— Тебе називају краљем ваздуха. Међутим, ја се пењем у веће висине и летим брже него ти.

— Истина је — одговорио орао — али ја уништавам туђе животе само ради одржавања свог живота. Кад сам гладан, пикирам на какво јагње или кокошку. А ти рушиш и убијаш, непотребно ,јер се храниш само бензином. Онда, нека ти је на част твоја висина и брзина.

⁂

БАЛЗАКОВА КЊИГА У КАСАРНСКОМ КРУГУ

Обилазећи касарну дежурни наредник наиђе на једног ђака-редова како иза једне гомиле дрва чита неку књигу. Пошто је читање књига у касарни било строго забрањено, наредник је одмах забележио име и презиме ђака-редова.

— А чија је то књига? — упита наредник у намери да целу ствар изведе на чистину.

— Балзакова, господине наредниче! — одговори уплашено ђак.

Наредник опет записа нешто, па онда рече строго:

— И ти и Балзак сутра на рапорт!

Није потребно

— Реците ми, ако се један члан клуба нежења ожени, мора ли он свом удружењу да плати неку казну?

— То није потребно, он је већ довољно кажњен!

ОЗБИЉНЕ НАМЕРЕ

— Је ли ти, господин с којим си целу ноћ играла, говорио шта о својим намерама?

— Да, мама.

— А шта је рекао?

— Да се неће оженити!

Воли ред

— Како си задовољан чиновником којег сам ти препоручио?

— Врло сам задовољан. Одмах сам код њега запазио једну добру страну, а то је, воли ред. Данас му оставим на сто акт, а после три недеље наћићу га на истом месту.

Љубитељи старина

И поред сталних опомена, примећено је да неки београђани по цену сопственог живота почињу да праве колекцију туђих ствари нађених на рушевинама и напуштеним становима. Ови људи причају да би им посао још боље ишао кад не би било полиције која нема ни најмање разумевања за ову најновију страст неких грађана.

⁂

Воли ред

— Како си задовољан чиновником којег сам ти препоручио?

— Врло сам задовољан. Одмах сам код њега запазио једну добру страну, а то је, воли ред. Данас му оставим на сто акт, а после три недеље наћићу га на истом месту.

Како је почела инвазија

— Генерал Ајзенхауер дао је знак за почетак инвазије.

Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д. Добрачина бр. 30/II.

Штампа: Штампарија »Луча«, Кр. Наталије бр. 100. Тел.: 21-772.

НЕКАД И САД

Пре три године...

Мирко дошао помоћу црне бер зе до лепих пара. Данас, рецимо, нађе извор неког текстила, па црпе ли црпе и продаје ближњем свом са зарадом од педесет од сто; сутра ће се већ наћи петролеј, шећер или какав златан пред мет. И тако, динар по динар — од предратног чиновничића Мирко је аванзовао за угледног пословног човека и парајлију. Његовој жени, госпа Ленки, пре рата се живот састојао једино у томе да се извињава газди за неплаћену кирију, пијару, зубном лекару, млекацији, кројачици и разним другим бауцима који су немилосрдно реметили домаћи мир чиновника од пете групе па наниже. Становали су на Вождовцу, у стану од собе, кујне и споредних просторија. Рат им је увелико поправио ситуацију, тако да је једног дана изишао следећи Мирков оглас у новинама:

»Породица од два члана, без деце, тражи стан у ужем центру, три до четири собе с купатилом, термичком струјом и централним грејањем. Платио бих уступ 50.000.— динара.«

Данас...

Изишао је следећи Мирков оглас:

»Стан у ужем центру од четири собе са споредним просторијама заменио бих за собу и кујну, евентуално само собу на Смедеревском или Авалском друму. Долази у обзир и Чукарица. Плаћам уступ 100.000.— динара.«

СНУПА КЊИГА

Жали се један библиофил:

— Оставио сам у Београду библиотеку од дванаест хиљада књига. Ако је погоди бомба, биће велика штета. Имам књига које вреде по неколико хиљада динара.

— А ја немам богзна како богату библиотеку — каже други. — Имам само једну малу књигу за коју сам платно досад преко сто хиљада динара и још треба да плаћам, а не бих жално ако је погоди бомба.

— Побогу, а која је то књига?

— Пореска књижица.

Ноћни концерти

— Опет ове сирене!

ЛЕКАРСКА ИНВАЗИЈА У НАШЕМ СЕЛУ

У нашем селу има сад десет лекара. Кад ми се пре неки дан разболео син, позвао сам једног од њих. Осталих девет се наљутило. Сад сам се ја разболео, па не знам шта да радим. Да позовем само једног, остали ће опет да се љуте. А да их све позовем, нема смисла. Нису то, рецимо, кафеџије, па да код сваког попијете две-три чаше вина, тако да сви буду задовољни. Нашао сам ипак решење: Нећу позвати ниједног. Лечићу се куваним црним вином.

За време узбуне

— Господо професоре, сиђите брзо!

— Нисам луд да силазим, па да ми после падне кућа на главу.

ИЗВРШИТЕЉЕВ ПРОБЛЕМ

Бојић је извршитељ и улази код Мојића у стан да врши попис ствари.

— Молим вас, упалите осветлење, јер ништа не видим, каже Бојић.

— О, није потребно, тек онда нећете ништа видети — одговара Мојић.

ГОСПОДИН ДИРЕКТОР И СЕЉАК

Чули сте о оном директору банке што је тражио стан у селу, па наишао на једног сељака који га је познавао. Тај сељак га је мало преслишавао, тражећи да г. директор наведе два потписника и да за одговор дође кроз који дан, као што је њему у своје време рекао тај исти г. директор када је сељак тражио зајам. Све се ипак лепо свршило. Сељак је примио директора у своју кућу.

Пре неки дан директору понестало брашна.

— Домаћине, да ми продаш мало брашна — каже он сељаку.

— Немам за продају. Могу само да ти узајмим десетину кила — вели сељак.

Јуче је директор набавио брашно и вратио сељаку десет кила. Сељак измерио.

— У реду — каже он. Само си заборавио да даш интерес. Додај још два кила. Право је. И ја сам теби плаћао камате.

⁂

ЗВАНИЧНА КАПА

Један део ватрогасаца из Београда налази се у кафани „Црни врх", на Миријевском путу. Међу њима је и добровољни ватрогасац Мика, који је необично горд због своје униформе и сјајног шлема.

Микин друг Јова пролазио је једног дана поред „Црног врха" и зауставио се да са својим другом попије чашицу вина. Пале су, богами и две-три, па и цео литар, а онда и други.

Јова, мало загрејан, у једном тренутку узе Микин шлем и стави га себи на главу.

Међутим, Мика га оштро опомену:

— Еј, ти! Како се усуђујеш да мењаш званичну капу на приватну главу?

⁂

ПИЈАЦА У СЕЛУ

Послала ме жена јуче на пијацу да купим трешања. Код свих сељака утврђена цена — сто динара.

— Скупе су — кажем.

— Па и нису. Нема их. Убиј их суша — правдају се.

Данас, међутим, пала је киша. Опет сам ишао да купим трешње.

— Сто четрдесет динара — веле сељаци.

— Скупо — велим ја.

— Па и није. Киша је, па је тешко да се беру.

⁂

НА „ИЗЛЕТУ"

Синчић: Тата, знаш ли да у овом селу има љуљашки?

Отац: Шта говориш глупости!

Синчић: Ето, мами је рекао учитељ да ће се ове године сељаци хранити углавном од „излетника" из Београда.

Историја се понавља

Наши преци 1944 год. пре Христа.

Ми — 1944 год. после Христа.

СПОРТ

Наш спорт полако је почео да оживљава. Наш сарадник добио је налог да обиђе београдске спортисте и да виде шта раде.

Пливаче је нашао како тренирају у Маринковој бари. Ту се ради пуном паром. Спремају се за првенство које ће се изгледа одржати у базену бара Венеције. Очекује се да ће овога лета пасти неколико нових рекорда.

Боксере је једва пронашао јер су се сакрили у најдубљи кут једнога лагума код Калемегдана. Не усуђују се ни нос да помоле на светлост дана. Кажу да желе да боксују, али само у Ритопеку или Сланцима, где су уосталом киднули сви менаџери.

Кошаркаше је затекао на послу на једној рушевини где тренирају бацајући и хватајући цигле. Наш сарадник је стекао убеђење да се налазе у одличној форми.

Бициклисте је затекао где плачу, јер кажу да незнају по којим правилима имају да се такмиче, пошто им је секретар савеза однево правила кад је кренуо за Остружницу. Али кад засвира, знају да стружу и без правила.

Фудбалере уопште није нашао, него само претседника једног великог клуба, како седи на средиште игралишта и проклиње свој савез. Каже човек тако не иде даље. Утакмице се морају играти, јер јесте да смо за аматеризам, али знате треба прихода. Публику треба намамити, да не седи по пољанама, већ на трибинама, које су истина порушене, али зато ће она плаћати улазнице, па ћемо подићи трибине.

ИДЕАЛНА ЖЕНА

— Чујем да сте се оженили, господине Јоцићу, и да имате савршено добру и вредну жену?

— Јесте, пријатељу, она је права цвеће од вредноће. У које год доба дана или ноћи дођем мало весео кући, затекнем је у претсобљу с метлом у руци.

ЈАНАЋКО СЕ УВЕК СНАЛАЗИ

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

НАША ПОШТА

Једном грађанкину. Верујемо да ти је досадила та стална промена. Једног месеца носиш качкет, а другог шубару. Повијаш се према ветру. Пази само да се не превариш у том сталном извијању.

Новом премијеру. Прими наше честитање на именовању. Верујемо да ти се сада испунио животни сан. Уписао си се у ред премијера. Као овејани србофил потрудићеш се да помогнеш Титу. Ниси ти крив што сте земљаци.

Дулету Богдановићу. На рингу си био страх и трепет. А сада си показао да и ти знаш за страх Са браћом Николић по цео дан чуваш лагуме у Карађорђевој улици. Нашао се неко да и вас сатера у мишју рупу.

Једном наивку. Шта ћеш сада после споразума? Једни те бомбардују, а други те ослобађају живота. Али не треба да бринеш. Нови претседник с једне, а маршал с друге стране, постараће се да ти помогну у одлуци. Гледај да онда не буде касно.

Једном професору. Сјајан је твој оглас којим позиваш ученике да их спремаш у састављању писмених задатака из српског језика. Сад треба неко тебе да спрема у састављању огласа на правилном српском језику.

ОНА НЕМА БОН ЗА ТЕКСТИЛ

Знате! Госпођице Мицо, имам још једну свилену марамицу, два салвета и метар пантљике — можете ли ми од тога направити једну лепу хаљину!

ДРСКОСТ

Жика, госпа Кинин муж, иде снужден улицом.

— Шта ти је? — пита га Вељa. Нешто си ми нерасположен.

— Како и да не будем! Казнили су ме с двеста динара зато што сам стајао на папучи трамваја.

— Тако ти и треба! — вели му Вељa. Ти као стари папучар требало је да знаш да ти је место под папучом.

⁂

— Зашто одлазите у пивницу?
— Зато што тамо нема мувике.
— А зашто онда не идете у Оперу?
— Зато што тамо нема пива?

⁂

ИЗ СКЛОНИШТА

— Сме ли овде у склоништу да се пуши?
— Не.
— А откуда су ови пикавци које видим на поду?
— То је од пушача који нису питали за дозволу.

⁂

Гледалац напушта усред чина да позоришну салу. Вратар га опомиње:
— Извините, господине, али има још два чина.
— Зато и одлазим, одговори господин.

⁂

РАСЕЈАНОСТ

— Је ли, Данице, зашто си везала тај чвор на марамици?
— Нисам везала ја, него мама.
— Зашто?
— Да не заборавим да предам једно важно и хитно писмо.
— Па је си ли га предала?
— Нисам. Мама је заборавила да ми га да.

⁂

— Мој брак вам је невероватна комедија.
— А где се приказује?

⁂

НИЈЕ ИЗМИШЉЕНО

Просјакиња улази у један стан и преклиње домаћина:
— Удели бре, газда, нешто за мога слепог мужа?
— А где ти је тај твој слепац?
— Ено га напољу. Пази да не наиђе жандарм.

ОСЕЋА ЧОВЕК

— Соко, мене данас здраво сврби нос — каже Лала својој жени. Ја се морам данас надерати.

— А ти немој пити па нећеш! одговара Соса.

Лала се на то наљути:

— Е, ала си и мудра. Нећу ја ваљда терати свој нос да лаже!

⁂

Господин (прилазећи дамама): — Опростите, можда прекидам какав занимљив разговор?

Дама: — Напротив, о вама смо говорили.

У ШКОЛИ

Професор: И тако је Бог створио човека...

Ђак: Молим, господине професоре, мени је тата рекао да смо постали од мајмуна.

Професор: Можда, али наука и настава се не могу да се обазиру на ваше породичне прилике.

⁂

ке.

— Пре него што одем у кафану да ручам ја направим повећу штету.

— Сигурно зато да бисте добили апетит?

— Не, него да бих нашао некога да ми позајми новац.

ДА ЛИ ЋЕ ПОВЕРОВАТИ

— Перо!

— Ленка, чули смо како идеш уз степенице, и како имамо свега две столице, то ми је госпођица Мира села у крило, да би теби уступила своју столицу.

НЕМА ПОВЕРЕЊА

— Да ли сте сами ухватили разбојника или вам је притом неко помогао?

— Сам, господине судија! Данас човек не може ни на кога да се ослони.

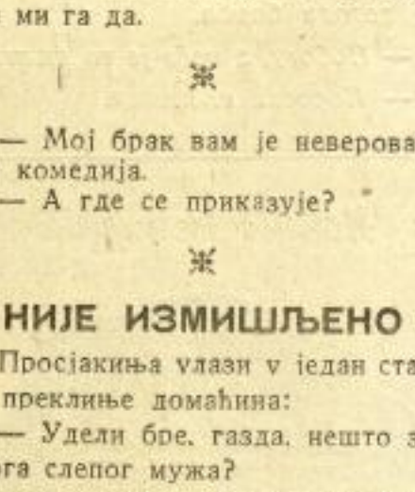
⁂

САВРЕМЕНИ РАЗГОВОРИ

— Како стојиш са изворима прихода?

— Уопште их немам. Имам само ушћа.

ОСИГУРАО СЕ

— Татице, како се зове човек који туче мало дете!

— Битанга!

— Хм. — Татице, ево ти мојих оцена...

МЕЂУ ПРИЈАТЕЉИЦАМА

— Он ме воли а и ја волим.

— Мора да си заиста срећна!

— Не сасвим, нажалост то ни један те исти човек.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Досадило ми је ово идење свакој јутла на пијац. Пле нисам исао, било је лепсе. Имали смо увек по неку слузавку. Данас те Лезике, Јалзе, Малице и остале постале фине даме, лепо обучене, седе код Цала и имају легитимације све у лазним бојама. Казу оне сада Ви газде мало запните. Плаво да казем ми никада нисмо били газде, али мој Татица се са мамом често лазводио, па смо увек имали некога ко це да нам Сплема. Некад је полед све згодације било и неплијатности, као оно кад је Јулиска тузила татицу суду и тлажила да Јој да издзавање. Али, Богами, сада је теско. Бал менн, јер молам да сплемам, кувам и уопсте ладим све по кући. Татица се извлаци, он даје инстлукције, све иде по комсилуку Па пита: како се кува ово, како оно, а комсинице се утлкују која це пле да му објасни и теолиски и плактицно и њега нема по цео дан да дође, па ја Молам сам да кувам како знам и умем.

Сељаци у све вецим количинама доносе намилнице. Казу да су полед све ове блуке ипак цене у београду низе него у Селу. Цудни су ти сељаци. пле су говолили: нисмо луди да вам не Ноге доносимо, дођите ви валосани да мало газите блато. Сада, када је вецина београђана по селима, сељаци изводе стосове, па запели и носе намилнице у београд.

ја мислим то они ладе да би могли мало да се плосетају по овим насим тлотоалима и да мало виде биоскоп. Али ми мој длугал ђокица каже: знас Јовице, у селу нема силена, а њих као све сељаке интелесује све сто је ново, па долазе да цују како то свилају силене, па онда да се плсе по Селу, како је стласно било и како су Једва умакли.

Цитали сте ваљда у новинама како код нас у београду из дана у дан ласте блој блакова. Запели људи да се зене, неда им ђаво мила. А тек сто се ти газе младенци свађају. То су познанства из подлума, из склониста и лагума. Видели се у млаку, односно нису се људски ни видели, па се тек сада упознају. Лусај један.

Казу да ће се после лата издавати мускалци на бон, а женске на Вагон, па зене навалиле да скупљају лезелву. Сада видим да лазу кад плицају да има више зена него мускалаца, јел свака зена коју познајем има бал по пет сест.

вас Јовица